

Pokaali külla sattudes võib vaadata, kas Annil on aega olnud või mitte!

Kunst on seintele valitud teadlikult – koha omanikud toetavad Eesti noort kunsti. Ees saalis on Kristin Kutti ja taga Siim Hanikati looming. Kõik seinaloleval pildid on ka müügis ja osa tegelikult juba müüdudki, kuid sõbrannad ei luba enne pilte ära viia kui uued valmis.

Kütkestav lihtsus

Naised peavad teadlikult veinibaari ja mitte vinoteeki, kus käib kõik punkti pealt ja mööda joont. Pokaalis on põhirõhk lihtsusel, mugavusel, veininautimisel. Muhedad sõbrannad läbisid enne küll mitu veinikoolitust, kuid ennast sommeljeedeks ei nimeta. Nad peavad veinibaari inimestele, kes ei pea kinni rangetest reeglitest ja peensustest, vaid tahavad oma vaba aega veeta rahulikult ja mõnusalt.

Terve seinatäie erinevaid veine on naised ise välja valinud. Kusjuures tavalisest veinibaarist eristab Pokaali see, et ükskõik missugust veini võib siin osta klaasi kaupa, ainult tõeline šampanja välja arvatud.

Suupisted on täiesti ehedad Itaalia omad. Nii juustu kui ka sinki viilutatakse kohapeal otse suurest värskest kantsakast. Magusasõprade peibutuseks on letil veel Krista Rubeni tehtud ehtsast kakaoast kaunid käsitöötrühvlid, suured nagu koogikesed. Väidetavalt on need nii kasulikud, et kui üks päevas ära süüa, siis rohkem inimene ei vajagi.

Inimesele polegi tegelikult palju vaja, tahtmine on iseasi. Sõbrannade juurest Pokaalist lahkudes avastangi, et kuigi olime äsja üksteisele võõrad, siis nüüd on nad mind kütkestanud kui kolm blondi merineitsit. Võib-olla on asi Telliskivi salapärasest vaimususes.

Interjööri on ühendatud lihtsus ja glamuur, et sobituda oma asukoha atmosfääriga.

Vaba olemist toetavad Eesti noorte kunstnike maalid seintel, robustset betoonpinda mahendavad lühtrid ja värvilaigud.